

bjerg og Bramminge, maa gaa den korteste Vej, nemlig fra Skive over Skern. Den gennemgaaende Trafik maa helst gaa paa Statsbane hele Vejen, ikke paa Statsbane et Stykke, saa paa Privatbane og saa igen paa Statsbane. For saa vidt mener jeg, Ministeren har Uret, og at det vil være rigtigt at vedtage Flertallets Ændringsforslag om at bygge og drive denne Bane som Statsbane. Det forekommer mig, at naar Rigsdagen en Gang har vedtaget at bygge Hålvdelen eller en Del af Banen som Statsbane, kan man ikke saa godt bagefter sige: Vi har ganske vist foreslaaet at bygge Stumpen fra Skern til Videbæk som Statsbane og at drive den som saadan, men vi fratager den det sidste, den maa drives som Privatbane alligevel. Men da Banen efter min Mening maa drives ens hele Vejen, mener jeg, det ikke kan faa anden Konsekvens, end at den drives som Statsbane hele Vejen i Stedet for som Privatbane hele Vejen. Det forekommer mig, at vi ikke kan gøre dette sidste overfor de Folk, som nu en Gang har set Jernbaneloven vedtaget med Statsbane og Statsdrift hele Vejen. Venstre har derfor ogsaa staaet fuldkommen enigt om denne Sag og hele Tiden arbejdet paa at faa bygget Banen som Statsbane og faa drevet den som Statsbane, og det glæder mig selvfølgelig, at Udvalgets 14 Medlemmer er enige om at foreslaa baade Statsbanebygning og Statsbanedrift, og jeg glæder mig over, at Ministeren ikke gør noget stort Spørgsmaal ud deraf, men er villig til at bøje sig paa dette Punkt, hvis Folketinget, som jeg haaber, vedtager Flertallets Ændringsforslag. Det var det ene Spørgsmaal.

Det andet Spørgsmaal skal jeg ikke komme dybt ind paa, men blot sige, at naar vi til Trods for, at vi gerne vilde følge vor Partifælle, det ærede Medlem fra Holstebro (Mølgaard-Nielsen), dog ikke har anset det for rigtigt at gøre det, er det, fordi vi mener, at Spørgsmaalet ikke er, om Aulum maa faa en Bane eller ikke. Aulum har en Bane og beholder den; Spørgsmaalet er, om Egnen Øst for maa faa en Jernbane eller vedblivende skal tvinges til at gaa til Aulum eller andetsteds hen. Der skal bygges en ny Jernbane, og det er foreslaaet, at den paa en Strækning imellem to Stationer skal løbe langs med den bestaaende Jernbane. Vi foreslaar i Stedet for, at den skal gaa igennem den jernbanefattige Egn ved Siden af og betjene den. Selv om vi ønsker alt muligt godt over Aulum, kan vi ikke i

den Grad tage Hensyn til Aulum, at vi af Hensyn til den lader være med at give en jernbanefattig Egn en Jernbane, som kan faas antagelig omtrent for de samme Penge, som den foreslaaede Bane over Aulum vil koste.

Af disse Grunde anbefaler jeg at stemme for begge Flertallets Ændringsforslag.

H. P. Hansen (Randers Amts 1ste Valgkreds): Den ærede sidste Taler sluttede med at sige, at af de Grunde, han nævnedes, kunde han ikke være med til at give Aulum en Bane. Det er, synes jeg, en noget underlig Maade at tage denne Sag paa. Der er slet ikke Tale om at give Aulum en Bane, thi det har Aulum. (*Lillelund*: Jeg sagde heller ikke det, det ærede Medlem lægger mig i Munden). Saa har jeg misforstaaet det ærede Medlem.

Det Ændringsforslag, som er stillet af et Flertal i Udvalget, maa jeg paa det bestemteste fraraade. Jeg maa sige, at den Betænkning, der foreligger her, i al sin Knaphed — Knaphed kan for øvrigt til Tider være anbefalelsesværdig — er meget knap at faa Forstand af, hvis man ikke i Forvejen kender Sagen. Der staaer saaledes, at det er Flertallets Overbevisning, at Retningslinien ned over Ørre bør foretrækkes som den, der betjener Egnen bedst. Ja, hvis det er Egnen omkring Ørre i snævrere Forstand, man tænker paa, kan det naturligvis ikke nægtes, at denne Retningslinie betjener Egnen bedst, men det bliver saa ogsaa kun Egnen lige omkring Ørre. Men hvis man skal tale om „Egnen“ her, kan man ikke tage det Udtryk i saa snæver Forstand, saa maa man tænke paa Egnen fra Holstebro langs Holstebro—Viborg Landevej til Haderup og fra Haderup ned over det store Feldborg Distrikt og fra Feldborg hen over Hodsager Distriktet mod Aulum. Det er det, der for os, som holder paa Ministerens Lovforslag, er det centrale i vort Standpunkt, at Spørgsmaalet er, hvilken Bane der tjener den sidstnævnte Egn bedst. Thi det er efter min Opfattelse den Egn, der i Øjeblikket mest fortjener en Bane. Dermed mener jeg ikke, at ikke ogsaa andre Egne skulde kunne fortjene Bane. I det hele kan enhver Egn, hvor der i en Aarrække er gjort et godt Stykke Arbejde paa at fremme Opdyrkningen, fortjene en Bane, men vi plejer at sige, at den Egn, der fortjener en Bane, er den, der er længst fremme i Retning af at kunne modtage